

Üniversite Öğrencilerinde Güvengenliğin Yordayıcısı Olarak Sosyal Destek Algıları

Perception of The Social Supports Predict Of Assertiveness in University Students

Bünyamin ATEŞ¹

Öz

Bu araştırmada aile, arkadaş ve özel insandan algılanan sosyal destek değişkenlerinin üniversite öğrencilerinin güvengenlik düzeylerini ne derecede yordadığı incelenmiştir. Araştırma grubunu 2014-2015 öğretim yılında Erzincan Üniversitesinin farklı fakültelerinde öğrenim gören 243(%44,7) kız, 301(%55,3) erkek olmak üzere toplam 544 öğrenciden oluşturmuştur. Veri toplama araçları olarak Voltan-Acar Kendini Belirleme Ölçeği, Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği ve araştırma kapsamında geliştirilen Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler çoklu regresyon analizinden adimsal (stepwise) regresyon analizi yöntemi ile incelenmiştir. Araştırma bulgularına göre, aile, arkadaş ve özel insandan algılanan sosyal destek değişkenleri güvengenliği anlamlı düzeyde yordamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Üniversite, güvengenlik, aile, arkadaş, özel insan, sosyal destek.

Abstract

The aim of this research is to examine to what extent variables of perceived social support from family, friends and special people predict university students' assertiveness level. The study group of the study consists 544 students studying in different faculties of Erzincan University in 2014-2015 academic year 243 (44.7%) of which were female and 301 (55.3%) of which consisted men. As data collection tools Voltan-Acar Self-Reporting Questionnaire, Multidimensional Perceived Social Support Scale and Personal Information Form which was developed for the study were used. The data obtained in the study were analyzed by stepwise regression analysis which is multiple regression analysis. According to the findings variables of perceived social support from family, friends and special people significantly predict university students' assertiveness levels.

Keywords: University, assertiveness, family, friends, special people, and social support.

¹ Yrd. Doç. Dr., Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölümü Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık A.B.D.

Giriş

Sosyal bir varlık olarak tanımlanan insanın diğer insanlarla ilişki içinde olması kaçınılmaz bir gerekliliktir. Bu ilişkilerin sağlıklı olması bireyin gelişimine ve mutluluğuna katkıda bulunan önemli bir unsurdur. Kişinin çevresi ile sağlıklı ilişkiler kurabilmesi için sosyal beceri olarak adlandırılan bir takım becerilere sahip olması gerekmektedir. Sosyal beceriler, kişiler arası ilişkilere ait önemli beceriler olarak kabul edilmektedir. Bireylerin sosyal becerilerini uygun bir şekilde kullanmalarına yardımcı olan unsurlardan biride güvengenliktir (Voltan-Acar, Arıciöglü, Gültekin ve Gençtanırım, 2008).Güvengenlik kavramının kökeni 20.yy'nın sonlarına doğru Amerika Birleşik Devletleri'ndeki insan hakları, kadın hareketleri, kendini geliştirme hareketleri gibi hareketlere dayanır (Garner,2012).Güvengenlik kavramı Türkiye alan yazına ilk kez Nilüfer Voltan-Acar'ın çalışmaları ile girmiş ve bu çalışmalar daha sonraki araştırmalara da kılavuzluk etmiştir.

Sosyal bir beceri olan güvengenlik kavramıAlberti ve Emmons(2002), tarafından insan ilişkilerinde eşitliği gözeterek gereksiz endişelerden arınmış bir şekilde bireyin kendi çıkarları doğrultusunda hareket edebilmeyi, kendisini savunabilmesini, duygularını rahatça ifade edebilmesini ve başkalarının haklarını çiğnmeden kendi haklarını kullanabilmeyi mümkün kılan birdavranış biçimi olarak tanımlanmıştır. Ayrıca güvengenlik, bireyin kendisinin ve başkalarının haklarının farkında olabilmesi ve bunu davranışa dönüştürebilme becerisi olarak tanımlanmıştır (Ateş,2013).

Güvengen davranış biçimine sahip olan bir birey kendi istek ve ihtiyaçlarını karşılarken diğer bireylerin istek ve ihtiyaçlarını da göz önünde bulundurur.Güvengen birey diğer bireylerin haklarını ihlal etmeden kendi istek, ihtiyaç ve düşüncelerini açıkça ifade eder. Güvengen davranış biçimi düşüncelerin, duyguların, inançların, tercihlerin,isteklerin dürüstçe ve saydam bir biçimde ifade edilmesini kapsadığı gibi,istenmedik bir durum ve istek karşısında 'hayır' diyebilme becerisini, kişiler arası ilişkilerde kazan-kazan düşüncesini, kendisine ve diğer insanlara saygı duymayı, esnek olmayı, başarı ve hataları kabul etmeyi, etkin dinlemeyi, gerçekçi beklentileri, ilişkilerde eşitliği vb. içerir(Alberti ve Emmons,2002; Potter,2007; Pfeiffer,2010; Garner,2012; Michelli,2012; Bishop,2013).Bu içeriklere ek olarakgüvengen davranış biçimindeuygun göz teması, mesafe, fiziksel temas, vücut duruşu, el ve vücut hareketleri, yüz ifadesi, ses tonu, akıcılık ve zamanlama gibi öğelerde önemlidir. Güvengendavranış biçimievrensel değil, kişiye, duruma özgüdür veöğrenilir (Voltan-Acar ve Whirter, 2000; Alberti ve Emmons, 2002; Potter,2007; Garner,2012).

Bireyler genellikle iletişim biçimlerine bağlı olarak güvengen davranış biçiminin dışında çekingen ve saldırgan davranışlarda gösterebilirler (Voltan-Acar ve Whirter, 2000;

Alberti ve Emmons, 2002). Bu davranışlardan çekingen davranış biçimine sahip birey kendini inkar eder, başkalarının onun adına karar vermesine izin verir, istek, ihtiyaç, düşünce ve duygularını tam olarak ifade edemediği gibi ifade etmeye çalışsada bunları dolaylı yollardan yapar. Ayrıca bu davranış biçimine sahip birey başkalarının isteklerine hayır demede, beden dilini ve ses tonunu etkili kullanmada, istediği hedefe ulaşmada, öfke ve kaygıyla başa çıkmada bariz sorunlar yaşadığı gibi çevresine karşıda oldukça uysal ve itaatkar davranır. Saldırgan davranış biçimi gösteren birey ise amaçlarına ulaşmada başkalarının istek, ihtiyaç ve haklarını dikkate almadan sadece kendi istek ve ihtiyaçlarına önem verir ve diğer bireyler üzerinde üstünlük kurma çabası içindedir (Alberti ve Emmons, 2002; Michelli, 2012; Pfeiffer, 2010).

Gerek saldırgan davranışın gerekse çekingen davranışın olumsuz sonuçları vardır. Saldırgan birey o an için ihtiyaçlarını karşılar ama çevresinde istenmeyen birey durumuna düşebilir. Çekingen ise gereksinimlerini tam olarak karşılayamadığı için psiko-sosyal hatta fizyolojik sorunlar yaşayabilir. Bu bakımdan güvengen birey ne saldırgan gibi çevresini kırar, küçük görür ne de çekingen birey gibi kendini küçük görür. Bir başka ifade ile güvengen birey çevresi ile daha etkili iletişim kurar ne kendinden ödün verir ne de başkalarının hakkını ihlal eder (Voltan-Acar ve Whirter, 2000).

Güvengencilik öğrenilebilir ve geliştirilebilir bir sosyal beceridir. Bu bağlamda güvengencilik davranış biçimi üzerinde sosyal çevre ve sosyal çevreden algılanan destek önemli bir unsur olarak ortaya çıkmaktadır (Ateş, 2011; Bishop, 2013; Öksüz, 2004; Öz ve Aysan, 2012; Waksman, 1984). Bireylerin güvengen davranış becerileri ile önemli bir ilişkisi olan sosyal desteği Yıldırım (2006), kişilerarası ilişkilerde düzenleyici bir faktör olarak görmekte ve “sosyal desteği” bireyin çevresinden elde ettiği sosyal ve psikolojik destek olarak tanımlamaktadır (Yıldırım, 1997). Sosyal destek, formal ve informal ilişkiler yoluyla alınan teselli, yardım veya bilgi olup çok boyutlu bir yapıdır. (Florian, Mikulincer ve Bucholtz, 1995). Alan yazında sosyal desteğin duygusal, bilgisel, materyal (araçsal, maddi), sağlanan ve algılanan sosyal destek olarak sınıflandırıldığı görülmektedir (Kef, 1997; Ünsal, 1998).

Bireyin etkili uyumu ve gelişimi için bireyin ailesi, arkadaşları, sosyal çevresi ve sosyal destek sistemi içindeki diğer faktörlerin rolü önem arz etmektedir. Bireyin bu sosyal destek sistemi ve sosyal ilişkilerini pekiştiren, yürürlükte olan sosyal, politik ve ekonomik nitelikli bir takım destekleyiciler bulunmaktadır. Bu çerçevede bireyin ailesi, arkadaşları, karşı cins arkadaşı, öğretmenleri, iş arkadaşları, komşuları, ideolojik, dinsel veya etnik gruplar bireyin sosyal destek kaynaklarını oluşturmaktadır. Bireyin kendisinde veya destek

kaynaklarında meydana gelen değişimler nedeniyle bireyin sosyal destek düzeyi değişebilir (Yıldırım, 1997).Gerek sosyal destek algısının gerekse güvengenlik düzeyinin yüksek olmasının bireyler üzerinde birçok açıdan olumlu etkisi olduğu ve sosyal destek algısı ile güvengenlik arasında pozitif yönlü bir ilişkinin olduğu bilinmektedir(Ateş,2011; Arslan, 2009; Cooley ve Nowicki, 1984; Dinçer,2008; Dülger, 2009; La Barbera, 2008; Rigby, 2000; Yardımcı, 2007).

Yukarıdaki açıklamalar bağlamında konuyu üniversite gençliği açısından ele almak gerekirse üniversite öğrencileri için üniversite alışılmış olanın dışında yeni bir sosyal çevredir. Bu çevreye uyum sağlamak, yeni sosyal ilişkiler kurmak, sürdürmek, karşılaştığı sorunları etkili bir biçimde çözebilmek, kendi sorumluluklarını yerine getirebilmek, istek ve beklentilerini uygun bir şekilde ifade edebilmek, kendisinin ve başkalarının haklarının farkında olmak ve buna göre davranmak üniversite öğrencilerinin sağlıklı kişisel gelişimleri için önemli olan güvengen davranış özellikleridir.Bu nitelikler üniversite öğrencilerinin hem üniversite hem de üniversite sonrası yaşantıları üzerinde etkili olabilmektedir. Üniversite öğrencilerinin güvengen davranışlar sergilemelerinde birçok faktör etkili olabildiği gibi (Kimble, Mars ve Kiska, 1984; Arı, 1989; Kapancı, 2006) bireyler için önemli birer sosyal destek kaynağı olan aile, arkadaş ve özel insandan algılanan sosyal desteğin de etkili olabileceği düşünülmektedir. Üniversite gençliğinin aile,arkadaş ve özel insandan oluşan sosyal destek kaynaklarından üst düzeyde sosyal destek algılamaları onların daha güvengen davranışlar sergilemelerini sağlayabilir. Bu bağlamda üniversite gençliğinin güvengen davranışlar göstermelerinde aile, arkadaş ve özel insandan oluşan sosyal destek kaynaklarından üst düzeyde sosyal destek algılamalarının önemli olduğu düşünülmektedir. Gerek güvengenlikle gerekse sosyal destek algısı ile ilgili yapılan araştırma sonuçları da bu düşünceyi destekler niteliktedir.Bu noktadan hareketle üniversite öğrencilerinin güvengen davranış becerileri üzerinde etkili olabilecek yordayıcı değişkenlerin belirlenmesinin önemli ve yararlı olabileceği düşünülmektedir.

Problem

Bu çalışmada “Aile, arkadaş ve özel insandan algılanan sosyal destek değişkenleri üniversite öğrencilerinin güvengenlik düzeylerini anlamlı bir şekilde yordamakta mıdır?” sorusuna cevap aranmıştır. Bu problem cümlesine bağlı olarak çalışmanın alt problemleri şu şekilde oluşturulmuştur: Aile, arkadaş ve özel insandan algılanan sosyal destek değişkenleri;

- Birlikte güvengenliğin ne kadarını yordamaktadır?
- Bu değişkenlerin her birinin üniversite öğrencilerinin güvengenlik düzeylerini yordamadaki güçleri ne kadardır?

- Bu değişkenlerin güvengenliği yordamadaki önem sırası nedir?

Yöntem

Araştırma Modeli

Araştırma, aile, arkadaş ve özel insandan algılanan sosyal destek değişkenlerinin üniversite öğrencilerinin güvengenlik düzeylerini ne kadar yordadığını incelemeye yönelik tarama modelinde betimsel bir çalışmadır.

Araştırma Grubu

Bu çalışmanın araştırma grubunu 2014-2015 öğretim yılında Erzincan Üniversitesinin farklı fakültelerinde (Eğitim, Hukuk, Fen-Edebiyat, İlahiyat, İktisadi ve İdari Bilimler) öğrenim gören ve seçkisiz olarak belirlenen 243 (%44,7) kız, 301 (%55,3) erkek olmak üzere toplam 544 öğrenciden oluşturmuştur. Araştırma grubunun yaş aralığı 18-26 arasında değişmektedir.

Veri Toplama Araçları

Voltan-Acar Kendini Belirleme Ölçeği

Voltan-Acar Kendini Belirleme Ölçeği, Voltan-Acar ve Öğretmen (2007) tarafından bireylerin güvengenlik düzeylerinin ölçülmesi amacıyla üniversite öğrencilerine yönelik geliştirilmiştir. Ölçekte çekingenlik boyutu için 17 ve güvengenlik boyutu için 11 madde olmak üzere toplam 28 madde bulunmaktadır. Ölçek altılı Likert tipi bir ölçektir. Tepkiler, “beni hiç anlatmıyor-1” ile “beni çok iyi anlatıyor-6” aralığında değişmektedir. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 28, en yüksek puan 168’dir. Bireyin ölçekten aldığı puan arttıkça güvengenlik düzeyi artmaktadır. Güvengenlik envanterinin doğrulayıcı faktör analizi sonuçlarına göre geçerliği sağlanan alt boyutlarının iç tutarlık güvenirlik katsayıları Çekingen boyutu için 0,83 (17 madde) ve Güvengen boyutu için ise 0,78 (11 madde) olarak elde edilmiştir. Güvengenlik ölçeğinin Cronbach Alpha güvenirliği 0,87 olarak hesaplanmıştır. Testin (28 maddelik) test-tekrar-test güvenirliğinin ise 0,89 olduğu gözlemlenmiştir. Bu çalışma kapsamında ise test-tekrar-test güvenirlik katsayısı 0.83 olarak bulunmuştur.

Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği (ÇBASDÖ)

Ölçek Zimet ve arkadaşları (1988) tarafından bireylerin aile, arkadaş ve yaşamlarındaki özel insanlardan aldıkları sosyal desteğin yeterliğine ilişkin algılarını değerlendirmek amacıyla geliştirilmiştir. Ölçek Türkçe’ye Eker, Arkar ve Yıldız (2001) tarafından uyarlanmıştır. Ölçek 12 madde ve aile (3, 4, 8, 11. maddeler), arkadaşlar (6, 7, 9, 12. maddeler) ve özel insan (1, 2, 5 ve 10. maddeler) olmak üzere üç alt ölçekten oluşmaktadır. Ayrıca alt boyut puanları toplanarak ölçeğin toplam puanı da belirlenebilir. 1 den 7 ye kadar puanlanan Likert tipi ölçeğin, alt boyutların puanı 4 ile 28 arasında, ölçeğin

toplam puanı ise 12 ile 84 arasında değişmektedir. Elde edilen puanın yüksek olması algılanan sosyal desteğin yüksek olduğunu göstermektedir. Yapı geçerliliği için yapılan faktör analizi sonucunda 3 faktör ortaya çıkmış bulunan ölçeğin; iç tutarlılıkta Cronbach Alfa katsayıları tüm ölçek için .89, aile desteği boyutu için .85, arkadaş desteği boyutu için .88 ve özel insan desteği boyutu için .92 arasında çıkmış olup oldukça yüksektir (Eker, Arkar ve Yıldız, 2001). Bu çalışma kapsamında ise test-tekrar-test güvenilirlik katsayısı tüm ölçek için 0.91 aile desteği boyutu için 0.85, arkadaş desteği boyutu için 0.87 ve özel insan desteği boyutu için 0.90 olarak bulunmuştur.

Kişisel Bilgi Formu

Araştırma kapsamında araştırma grubunu oluşturan öğrencilerin kişisel bilgilerini elde edebilmek amacıyla araştırmacı tarafından geliştirilmiştir.

Verilerin Toplanması

Araştırmada kullanılan veri toplama araçları öğrencilere araştırmacı tarafından gruplar halinde uygulanmıştır. Veri toplama araçları gruplara uygulanmadan önce araştırmanın amacı hakkında bilgi verilmiştir. Verilerin toplanmasında öğrencilerin gönüllüğü esas alınmıştır. Her bir grupta uygulamalar yaklaşık olarak 30-45 dakika sürmüştür.

Verilerin Analizi

Araştırmada öncelikli olarak verilerin çoklu regresyon analizi için uygun olup olmadığına belirlemek için veri setlerinin normalliği ve doğrusallığı değerlendirilmiştir. Normallik (çok değişkenli) ve doğrusallık varsayımlarını güçleştiren uç değerlerin olup olmadığına Mahalanobis uzaklığı (16,27), Cook's (Cook' <1), centered leverage değerleri (centered leverage $<.02$) ile bakılmıştır. Ayrıca veri setlerinin basıklık, çarpıklık değerlerine (+1/-1) saçılım ve histogram grafiklerine de bakılmıştır. 13 kişiye ait veriler veri analizini etkileyecek düzeyde uç değerlere sahip olmalarından dolayı veri setinden çıkarılmıştır. Veri setlerinin doğrusallık ve normallik koşullarını sağlamanın yanı sıra yordayan değişken sayısı esas alındığında örneklem büyüklüğünün de yeterli sayıda olduğu görülmüştür. Çoklu regresyon analizinin diğer bir varsayımı olan yordayıcı değişkenler arasında yüksek bağıntı katsayısının bulunmaması koşulu için yordayıcı değişkenler arasındaki ikili korelasyon katsayıları, tolerans değeri, VIF ve CI değerleri incelenmiştir. Yordayıcı değişkenler arasında çoklu bağlantılık olarak tanımlanabilecek .80 üzerinde bir korelasyon değerinin olmadığı, tolerans değerinin .20'den yüksek, VIF değerinin 10'dan küçük ve CI değerinin ise 30'dan küçük olduğu belirlenmiştir. Artık değerler arasında otokorelasyon durumunu incelemek için ise Durbin-Watson değerine bakılmış; değer 1-3 arasında (DW=1.88) ikiye yakın bir değer olduğu için artık değerler arasında otokorelasyon olmadığı görülmüştür.

Yapılan bu işlemlere bağlı olarak elde edilen verilerin çoklu regresyon analizi için uygun olduğu belirlenmiştir. Araştırmada elde edilen veriler çoklu regresyon analizinden adimsal (stepwise) regresyon analizi yöntemi ile incelenmiş ve sonuçlar bu bağlamda değerlendirilmiştir. Araştırmada .05 anlamlılık düzeyi esas alınmıştır (Akbulut, 2010; Büyüköztürk,2011; Can,2013;Kalaycı,2010; Özdamar,2011; Seçer, 2013).

Bulgular

Bu bölümde önce yordanan değişken (Güvengenlik) ile yordayıcı değişkenler (Aile, arkadaş ve özel insandan algılanan sosyal destek) arasındaki ilişkiler sunulmuştur (Tablo 1). Daha sonra ise adimsal regresyon analizine ait sonuçlar tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 1.

Güvengenlik, Arkadaş (Ard), Aile (Aid) , Özel İnsandan (Öid) Algılanan Sosyal Desteğe İlişkin Korelasyon Katsayıları

	Güvengenlik	Arkadaş	Aile	Özel insan
Güvengenlik	1			
Arkadaş	,682**	1		
Aile	,572**	,451**	1	
Özel insan	,448**	,308**	,206**	1

** $P < .01$

Tablo 1 incelendiğinde arkadaş, aile ve özel insandan algılanan sosyal destek ile güvengenlik arasında pozitif yönde anlamlı düzeyde ilişkilerbulgulanmıştır. Ayrıca tablo 1 incelendiğinde yordayıcı değişkenler arasında çoklu bağlantılık olarak tanımlanabilecek .80 üzerinde bir korelasyon değerinin olmadığı da görülmektedir.

Adimsal regresyon analizine ilişkin yordayıcıdeğişkenlerinyordanan değişkenle ilişkisini ve dolayısı ile yordanan değişkendeki değişimi açıklama derecesinin anlamlılığını test eden ANOVA tablosu incelendiğinde, açıklanan varyansın ya da regresyon modelinin istatistiksel olarak anlamlı olduğu tespit edilmiştir ($p < .01$). Anova tablosuna ait F değerleri tablo 2’de verilmiştir ($F_{1/542}=470,28$; $F_{2/541}=333,71$; $F_{3/540}=274,58$; $p < .01$).Buna göre yordayan değişkenler model üzerinde yordama işlemini başarı ile yerine getirmiştir.

Tablo 2 incelendiğinde adimsal regresyon analizigüvengenliği anlamlı düzeyde yordadığı için “ARD”, “AİD”, “ÖİD”değişkenlerininadimsal regresyon analiz sürecinde işlem gördüğü belirlenmiştir. Hem beta değerleri ve hem de kısmi ve ikili korelasyon katsayıları incelendiğinde “ARD”, “AİD”, “ÖİD” değişkenleri ile güvengenlik değişkeni arasında pozitif yönde anlamlı düzeyde ilişkiler olduğu görülmektedir.“ARD”, “AİD”, “ÖİD” değişkenlerinin birlikteüniversite öğrencilerinin güvengenliklerine ilişkin toplam varyansın yaklaşık % 60’ını açıklamaktadır. ($R = ,777$; $R^2 = ,604$; $P < .01$).

Tablo2.

Güvengeliğin Yordanmasına İlişkin Adımsal Çoklu Regresyon Analiz Sonuçları

Model	Standardize Edilmemiş Katsayılar		Std. Edilmiş Kat.Say.		İkili r	Kıs. r	R	R ²	F	df
	B	Std. Hata	Beta	t						
1.(Sabit)	82,17	1,54		53,21**			,682 ^a	,465	470,28**	1/542
Arkadaş	1,64	,076	,682	21,68**	,682	,682				
2.(Sabit)	73,87	1,62		45,40**						
Arkadaş	1,28	,078	,532	16,50**	,682	,579	,743 ^b	,552	333,71**	2/541
Aile	,80	,079	,332	10,29**	,572	,405				
3.(Sabit)	67,58	1,70		39,64**						
Arkadaş	1,27	,075	,467	14,92**	,682	,540	,777 ^c	,604	274,58**	3/540
Aile	,76	,074	,312	10,24**	,572	,403				
Özel insan	,53	,064	,240	8,39**	,448	,340				

**P<.01

Adımsal regresyon analizinin birinci adımında incelenen “ARD” değişkeninin üniversite öğrencilerinin güvengeliklerini yordamada standartize edilmiş regresyon katsayısı (Beta) ,682’dir. Standartize edilmiş regresyon katsayısının (Beta) anlamlılığına ilişkin t testi sonuçları anlamlı bulunmuştur (t=21,68; P<.01). Tek başına “ARD” değişkeni üniversite öğrencilerin güvengeliklerinin yaklaşık % 47’sini açıklamaktadır (R= ,682; R² =,465).

Adımsal regresyon analizinin ikinci adımında modele arkadaş değişkenin yanına aileden algılanan sosyal destek değişkenide girmiştir. Güvengeliği etkileyen diğer değişkenler sabit tutulduğunda “ARD” ve “AİD” değişkenleri birlikte üniversite öğrencilerin güvengeliklerinin yaklaşık % 55’ni açıklamaktadır. (R= ,743; R² =,552). Modeldeki diğer değişkenler sabit tutulduğunda “ARD” değişkeninin Beta katsayısı ,532; “AİD” değişkeninin Beta katsayısı ,332’dir. Standartize edilmiş regresyon katsayısının (Beta) anlamlılığına ilişkin t testi sonuçları anlamlı bulunmuştur (t_{ARD}=16,50; P<.01/t_{AİD}=10,29; P<.01).

Adımsal regresyon analizinin üçüncü adımında modele “ARD” ve “AİD” değişkenin yanına “ÖİD” değişkeni de girmiştir. Güvengeliği etkileyen diğer değişkenler sabit tutulduğunda “ARD”, “AİD” ve “ÖİD” değişkenleri birlikte üniversite öğrencilerin güvengeliklerinin yaklaşık % 60’ını açıklamaktadır. (R= ,777; R² =,604). Modeldeki diğer değişkenler sabit tutulduğunda “ARD” değişkeninin Beta katsayısı ,467; “AİD” değişkeninin Beta katsayısı ,312 ve “ÖİD” değişkeninin Beta katsayısı ,240’dir. Standartize edilmiş regresyon katsayısının (Beta) anlamlılığına ilişkin t testi sonuçları anlamlı bulunmuştur (t_{ARD}=14,92; P<.01/t_{AİD}=10,24; P<.01/t_{ÖİD}=8,39; P<.01).

Üçüncü adımda modele giren değişkenler incelendiğinde ve Beta katsayıları dikkate alındığında en yüksekte en düşüğe doğru “ARD”, “AİD”, “ÖİD” şeklinde sıralandığı görülmektedir. Modeldeki değişkenlere ilişkin regresyon katsayıları (Beta), t değerleri, R²

değerleri dikkate alındığında üniversite öğrencilerinin güvengenliklerini birinci sırada “ARD” ikinci sırada “AİD” ve üçüncü sırada “ÖİD” değişkenlerinin anlamlı düzeyde yordadığı görülmektedir. Başka bir ifadeyle yordayıcı değişkenlerin güvengenlik üzerindeki görelî önem sırası “ARD”, “AİD”, “ÖİD” dir.

Tartışma ve Öneriler

Yapılan araştırma sonucunda üniversite öğrencilerinin arkadaş(ARD), aile(AİD) ve özel insandan(ÖİD) algıladıkları sosyal destek değişkenleri ile güvengenlik değişkeni arasında pozitif yönde anlamlı düzeyde ilişkiler bulunmuştur. Ayrıca “ARD”, “AİD”, “ÖİD” değişkenlerinin güvengenlik değişkeninin anlamlı düzeyde yordayıcıları olduğu belirlenmiştir. “ARD”, “AİD”, “ÖİD” değişkenlerinin birlikte üniversite öğrencilerinin güvengenliklerine ilişkin toplam varyansın yaklaşık % 60’ını açıkladığı tespit edilmiştir ($R=,777$; $R^2 =,604$; $P<.01$). Üniversite öğrencilerinin güvengenliklerini birinci sırada “ARD” ikinci sırada “AİD” ve üçüncü sırada “ÖİD” değişkenlerinin anlamlı düzeyde yordadığı görülmektedir. Yordayıcı değişkenlerin güvengenlik üzerindeki görelî önem sırası “ARD”, “AİD”, “ÖİD” olarak belirlenmiştir.

Elde edilen bulgulara göre; üniversite öğrencilerinin arkadaşlarından algıladıkları sosyal destek değişkeni güvengenlik değişkeninin ilk sırada önemli bir yordayıcısı olarak ortaya çıkmıştır. Bu bulgu Ateş (2011), tarafından yapılan çalışma ile tutarlılık arz etmektedir. Bu çalışmada ergenlerin arkadaşlarından algıladığı sosyal destek düzeyleri ile güvengenlik düzeyleri arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Ayrıca yapılan alan yazın taramasında arkadaşlardan algılanan sosyal destek düzeyinin yüksek olmasının bireyler üzerinde olumlu ve önemli bir etki oluşturduğuna dair araştırma sonuçlarına da rastlanılmıştır (Akın ve Ceyhan, 2005; Murberg ve Bru, 2009; Hamdan, Ayman ve Dawani, 2008; Saygın ve Arslan, 2009; Wight, Botticello ve Aneshensel, 2006). Gerek yapılan bu araştırma sonucu gerekse diğer araştırma sonuçları bir bütün olarak değerlendirildiğinde arkadaşlardan algılanan sosyal desteğin bireylerin ruh sağlığı adına kayda değer bir öneme sahip olduğu görülmektedir. Arkadaşlardan algılanan sosyal destek bireyin yaşamının her evresinde önemli olmakla birlikte bu önem üniversite eğitimi döneminde daha da ağırlık kazanmaktadır. Özellikle aileden uzak ve birçok sorumluluğu tek başına yerine getirmek zorunda kalan üniversite öğrencileri için belki de en önemli sosyal destek kaynaklarının başında arkadaşları gelmektedir. Bu bağlamda arkadaşlarından yüksek düzeyde sosyal destek algılayan öğrencilerin daha güvengen davranışlar sergileyebileceği düşünülmektedir.

Arkadaşlardan algılanan sosyal destek değişkeninin yanı sıra aileden algılanan sosyal destek değişkeninin de güvengenlik değişkeninin ikinci sırada önemli bir yordayıcısı olduğu

belirlenmiştir. Elde edilen bu sonuç Ateş (2011), tarafından yapılan çalışma sonucuna benzerlik göstermektedir. Bu çalışmada ergenlerin aileden algıladığı sosyal destek düzeyleri ile güvengenlik düzeyleri arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Yapılan alan yazın taramasında bu araştırma sonucuna ek olarak yüksek düzeyde aile desteği algısının bireylerin yaşamlarına olumlu yansıdığı görülmüştür (Başer, 2006; Helsen, Vollebergh ve Meeus, 2000; La Barbera, 2008; Ünüvar, 2003). Ergenlik ile toplumsal yaşamda tam bağımsızlık ve sorumluluğun verildiği genç yetişkinlik dönemleri arasındaki geçiş sürecine denk gelen üniversite döneminde ki bir genç için kendi istek ve ihtiyaçlarını uygun bir şekilde karşılayabilmesinde ailesinin de yer aldığı sosyal destek kaynakları önemli bir yer tutmaktadır. Bu dönemdeki bir bireye ailesinden duygusal, iletişimsel, bilgisel, araçsal vb. destek sağlanması ve bireyin bu desteği üst düzeyde algılaması onun daha üst düzeyde güvengen davranışlar sergilemesine katkı sunabilir. Aile destek algısı yüksek olan gençlerden daha güvengen davranışlar sergileyebilmeleri beklenmektedir.

Yapılan araştırma sonucunda elde edilen bulgulara göre arkadaş ve aileden algılanan sosyal destek değişkeninin yanı sıra özel insandan algılanan sosyal destek değişkeninin de güvengenlik değişkeninin üçüncü sırada önemli bir yordayıcısı olduğu görülmüştür. Özel insan, aile ve arkadaşların dışında ki kişilerden örneğin, flört, nişanlı, akraba, komşu, doktor vb. oluşur (Eker, Arkar ve Yaldız, 2001). Yapılan alan yazın taramasında özel insandan algılanan sosyal desteğin bireyler üzerinde olumlu bir etkisinin olduğu tespit edilmiştir (Duru, 2008; Uz-Baş, 2013). Ancak bu değişkenle güvengenlik değişkenini birlikte ele alan araştırma bulgularına rastlanmamıştır. Bu araştırma bulgusundan hareketle üniversite gençliğinin gelişim dönemi göz önünde alındığında öğrencilerin daha güvengen davranışlar sergileyebilmelerinde arkadaş, aile desteğinin yanı sıra özel insandan algılanan sosyal desteğinde önemli bir etken olduğu söylenebilir. Bu bağlamda karşı cinsle sürekliliği olan ilişkiler ve evlilik öncesi kurulan ilişkiler başta olmak üzere arkadaş ve aile dışındaki diğer sosyal kaynaklardan da yeterli düzeyde sosyal destek almak ve algılamak bireyin kendisini değerli görmesine, özgüveninin ve özsaygısının artması katkı sağlayabilir ve böylece birey daha güvengen davranışlar sergileyebilir. Kısacası hangi sosyal destek kaynağından algılanırsa algılandıkça yüksek düzeyde sosyal destek algısı bireylerin daha güvengen davranışlar göstermelerine katkı sunabilir.

Sonuç olarak bu çalışmada arkadaş, aile ve özel insandan algılanan sosyal destek değişkenlerinin tümünün güvengenliğin anlamlı düzeyde yordayıcıları olduğu görülmektedir. Bu bağlamda üniversite öğrencilerinin güvengenlik düzeylerini artırmanın bir yolunun da onların sosyal destek algılarını artırmaktan geçtiği söylenebilir. Kişisel gelişimine katkı

sunması adına bir üniversite öğrencisinden kendi karar ve sorumluluğunu alabilmesi, karşılaştığı sorunlara kalıcı ve etkili çözümler üretebilmesi, istek ve ihtiyaçlarını uygun bir şekilde karşılayabilmesi vb. beklenir. Bu beklentilerin karşılanması güvengen davranışlar sergilemenin birer göstergesi olarak kabul edilebilir. Güvengen davranışa sahip öğrenciler gerek üniversite yılların da gerekse daha sonraki yaşantılarında güvengen davranma becerisinin avantajını yaşayabilirler. Ancak böyle bir beceriye daha az sahip olan öğrencilerse bu becerinin yoksunluğunun getirdiği kendi haklarını savunamama, çekingen yada saldırgan davranma, istek ve ihtiyaçlarını uygun bir şekilde ifade edememe gibi dezavantajları yaşayabilirler. Bu bağlamda üniversite öğrencilerinin güvengen davranış becerileri üzerinde arkadaş, aile ve özel insandan algılanan sosyal destek önemli birer unsur olarak ortaya çıkmaktadır. Dolayısı ile üniversite öğrencilerinin güvengenlik düzeylerinin yükseltilmesinde sosyal destek algılarının yükseltilmesi ve bu yönde yapılacak çalışmaların önemli ve yararlı olabileceği düşünülmektedir.

Yapılan araştırma sonucunda elde edilen bulgulardan hareketle bu araştırma kapsamında şu önerilerde bulunmaktadır.

- Bu çalışmada güvengenlik değişkeninin yordayıcıları olarak aile, arkadaş ve özel insandan algılanan sosyal destek değişkenleri incelenmiştir. Güvengenliği yordayabilecek diğer değişkenlerle de benzer çalışmalar yapılabilir.
- Bu çalışma Erzincan Üniversitesi'nin farklı fakültelerinde öğrenim gören öğrencilerle sınırlıdır. Benzer bir çalışma farklı araştırma grupları ile de yapılabilir.
- Gerek üniversite öncesi eğitim kademelerinde gerekse üniversite döneminde öğrencilerin hem sosyal destek algılarını yükseltecek hem de onların daha güvengen bireyler olmalarına yardımcı olacak çeşitli çalışmalar yapılabilir (Seminerler, grup aktiviteleri, psiko-eğitsel çalışmalar, araçsal destek ve bilgisel destek imkanları vb.).
- Üniversite öncesi eğitim kademelerinde ve üniversitelerde öğrencilerin sosyal destek kaynaklarını oluşturan bireylerin sosyal destek ve güvengenlik konularındaki farkındalık düzeyini artırıcı çalışmalar yapılabilir.
- Son olarak eğitim kademelerindeki psikolojik danışmanlık ve rehberlik hizmetleri faaliyetlerinde bu konulara daha fazla ağırlık verilebilir.

Kaynakça

- Akbulut, Y. (2010). *Sosyal Bilimlerde SPSS Uygulamaları*. İstanbul: İdeal Kültür Yayıncılık.
- Akın, Y. D. ve Ceyhan, E. (2005). Resmi ve özel genel lise öğrencilerinin ailelerinden, arkadaşlarından ve öğretmenlerinden algıladıkları sosyal destek düzeyleri açısından

- kendini kabul düzeylerinin incelenmesi. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, (2),69-87.
- Alberti, R. ve Emmons, M.(2002), *Kendinize Yatırım Yapın, Atılganlık* (Çev. Katlan, S.), Ankara: HYB Yayıncılık.
- Arı, R. (1989).*Üniversite öğrencilerinin baskın ben durumları ile bazı özlük niteliklerinin ben durumlarına, atılganlık ve uyum düzeylerine etkisi*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi,Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Arslan, Y. (2009). *Lise öğrencilerinin algıladıkları sosyal destek ile sosyal problem çözme arasındaki ilişkinin incelenmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü,Konya.
- Ateş, B. (2011). *Ortaöğretim öğrencilerinin algıladıkları sosyal destek ile atılganlıkları arasındaki ilişkinin incelenmesi*, Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Ateş, B. (2013). İlköğretim beşinci sınıf öğrencilerinin atılganlık puanlarının bazı değişkenlere göre incelenmesi. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15(1),50-66.
- Başer, Z. (2006). *Aileden algılanan sosyal destek ile kendini kabul düzeyi arasındaki ilişkinin incelenmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Bishop, S. (2013). *Develop Your Assertiveness*. USA: KoganPage.
- Büyüköztürk, Ş. (2011). *Sosyal Bilimler İçin Veri Analizi El Kitabı*. (15. Baskı). Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Can, A. (2013). *SPSS ile Bilimsel Araştırma Sürecinde Nicel Veri Analizi*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Cooley E. L. and Nowicki S. (1984). Locus of control and assertiveness in male and female college students. *The Journal of Psychology*. (117), 85–87.
- Dinçer, F. (2008). *Hemşirelik ve ebelik öğrencilerinin benlik saygısı ve atılganlık düzeyleri*, Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Adana.
- Duru, E. (2008).Yalnızlığı yordamada sosyal destek ve sosyal bağlılığın rolü.*Türk Psikoloji Dergisi*. 23(61), 15-24.
- Dülger, Ö. (2009). *Ergenlerde algılanan sosyal destek ile karar verme davranışları arasındaki ilişkinin incelenmesi*, Yüksek Lisans Tezi Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

- Eker, D., Arkar, H. ve Yıldız, H. (2001). Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği'nin Gözden Geçirilmiş Formunun Faktör Yapısı, Geçerlik ve Güvenirliği, *Türk Psikiyatri Dergisi*.12(1),17-25.
- Florian, V. Mikulincer, M. and Bucholtz, I. (1995). Effects of adult attachment style on the perception and search for social support. *The Journal of Psychology*, (129), 665–676.
- Garner, E. (2012). *Assertiveness*. Denmark: Ventus Publishing.
- Hamdan, M., Ayman M. and Dawani H. (2008). Social support and stress among University students in Jordan, *International Journal of mentalhealt and Addiction*.(6)3,442-450.
- Helsen, M., Vollebergh, W. and Meeus, W. (2000). Social support from parents and friends and emotional problems in adolescence. *Journal of Youth and Adolescence*, 29(3), 319–335.
- Kalaycı, Ş. (2010). *SPSS Uygulamalı Çok Değişkenli İstatistik Teknikleri*. (5. Baskı) Ankara: Asil Yayıncılık.
- Kapancı, İ. (2006). *Sosyal bilgiler eğitimi öğrencilerinin başarı ve atılganlık düzeylerinin karşılaştırmalı olarak incelenmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü,Manisa.
- Kef, S. (1997). The personal networks and social supports of blind and visually impaired adolescents. *Journal of Visual Impairment and Blindness*, (91), 236–244.
- Kimble, C. E. , N. B. Marshand A. C. Kıska (1984). Sex, age and cultural differences in self-reported assertiveness. *Psychological Reports*. (55), 419- 422.
- La Barbera, R. (2008). Perceived social support and self-esteem in adolescent with learning disabilities at a private school, learning disabilities: *A Contemporary Journal*. (6) 1, 33–44.
- Michelli, D. (2012). *Successful Assertiveness*. London: Hodder Education.
- Murberg, T. A. and Bru, E. (2009). The relationships between negative life events perceived social support and depressive symptoms among Norwegian high school, *Social Psychology of Education*. 12(3), 361–370.
- Öksüz, Y. (2004). Duyguların açılması eğitiminin üniversite öğrencilerinin atılganlık düzeylerine etkisi, *Gazi Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi*, (5) 2,147-156.
- Öz, S. ve Aysan, F. (2012). Öfke yönetimi eğitiminin okul psikolojik danışmanlarının öfkeyle başa çıkma ve güvengenlik becerilerine etkisi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*.(4)6, 52-69.

- Özdamar, K. (2011). *Paket Programlar ile İstatistiksel Veri Analizi*. (8. Baskı) Eskişehir: Kaan Kitapevi.
- Pfeiffer, R. (2010). *Assertiveness Skills*. USA: Growth Publishing.
- Potter, J. V. (2007). *Assertiveness, Individuation & Autonomy*. USA: AFS Publishing.
- Rigby, K. (2000). Effects of peervictimization in schools and perceive social support on adolescent well being. *Journal of Adolescence*, (23),57-68.
- Saygın Y. ve Arslan C. (2009). Üniversite öğrencilerinin sosyal destek, benlik saygısı ve öznel iyi oluş düzeylerinin incelenmesi, *Selçuk Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi*. (28),207–222.
- Seçer, İ. (2013). *SPSS ve LISREL ile Pratik Veri Analizi*, Ankara: Anı Yayıncılık.
- Uz- Baş, A. (2013).Öğretmen adaylarında umutsuzluk ve algılanan sosyal destek.*Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*.2(1),19-26.
- Ünsal, P. (1998). Bir iş ortamında algılanan sosyal desteğin işlevlerine, kaynaklarına, cinsiyet ve mesleğe göre incelenişi. G. Okman Fişek (Ed.) IX. Ulusal Psikoloji Kongresi: Bilimsel çalışmalar. 19-20 Eylül 1996 Boğaziçi Üniversitesi İstanbul. Ankara: Türk Psikologlar Derneği.
- Ünüvar, A. (2003). *Çok yönlü algılanan sosyal desteğin 15-18 yaş arası lise öğrencilerinin problem çözme becerisine ve benlik saygısına etkisi*, Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Voltan-Acar, N. ve Öğretmen, T.(2007). Kendini belirleme (güvengenlik) ölçeği geliştirme çalışmaları. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*. 3(27), 67-78.
- Voltan-Acar, N. ve Whirter Mc. J. (2000). *Ergen ve çocukla iletişim (öğretme, destekleme ve çocuk yetiştirme sanatı)*.Ankara: Us-A Yayıncılık.
- Voltan-Acar, N., Arıcıoğlu, A., Gültekin, F. ve Gençtanırım, D. (2008).Üniversite Öğrencilerinin Güvengenlik Düzeylerinin İncelenmesi.*Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*. (35), 342-350.
- Waksman, S. A. (1984). Assertion training with adolescent, *Adolecence*, 19(73), 123–130.
- Wight,R. C., Botticello, A. L. and Aneshensel, C.S. (2006). Socioeconomiccontext, social support and adolescent mentalhealth: a multilevel investigation, *Journal of Youth and Adolescence*, 35 (1),109-120.
- Yardımcı, F. K. (2007). *İlköğretim öğrencilerinde algılanan sosyal destek ile öz-yeterlik ilişkisi ve etkileyen değişkenlerin incelenmesi*, Doktora Tezi, Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü,İzmir.

Yıldırım, İ. (1997). Algılanan sosyal destek ölçeğinin geliştirilmesi güvenilirliği ve geçerliliği, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (13), 81-87.

Yıldırım, İ. (2006). *Anne baba desteği ve başarı (anne babalar çocuklarına nasıl destek olabilirler)*.Ankara: Anı Yayıncılık.

Extended Abstract

Objective

The aim of this research is to examine to what extent variables of perceived social support from family, friends and special people predict university students' assertiveness level.

Methods

The study group of the study consists 544 students studying in different faculties of Erzincan University in 2014-2015 academic year 243 (44.7%) of which were female and 301 (55.3%) of which consisted men. As data collection tools Voltan-Acar Self-Reporting Questionnaire (2007), Multidimensional Perceived Social Support Scale (Eker, Arkar ve Yıldız; 2001)and Personal Information Form which was developed for the study were used. The data obtained in the study were analyzed by stepwise regression analysis which is multiple regression analysis.

Result

The result of the study shows that variables of perceived social support from family, friends and special people significantly predict university students' assertiveness level and it has been found out that perceived social support significantly predicts students' assertiveness level in the order that from friends, family and special people. When all other variables affecting assertiveness are held constant, variables of perceived social support from family, friends and special people together explain about 60% of university students' assertiveness. ($R = .777$, $R^2 = .604$).

Discussion

Considering the results of the study, variables of perceived social support from family, friends and special people all significantly predict assertiveness level of university students. In this context, it can be concluded that one of the possible ways of raising the university students' assertiveness level is to increase their perception of social support.

According to the findings; perceived social support from friends is found as the most important variable predicting university students' assertiveness variable. These findings are consistent with the findings of the study by Ateş (2011). Also through the literature review

done, research findings showing that perceived social support from friends at a high level makes a positive and significant effect were observed (Akın ve Ceyhan, 2005; Hamdan, Ayman, Dawani 2008; Murberg ve Bru 2009; Saygın ve Arslan, 2009; Wight, Botticello ve Aneshensel, 2006). Considering both the results of this research and other research results it can be explained that perceived social support from friends has a considerable importance for individuals' mental health. Although the perceived social support from friends is important at every stage of an individual's life, it gains more importance in the period of university education. Perhaps one of the most important source of social support come friends, especially for the university students' living far from the family and carrying out many responsibilities alone. Students who perceive high levels of social support from friends in this context may show more assertive behavior.

Following the perceived social support from friends, variable of perceived social support from family is found as the second most important variable predicting assertiveness. The results obtained show similarities with the results from the Ateş (2011). In the literature review carried out, it has been observed that perception of family support at high level reflects positively on individuals' life (Başer, 2006; Helsen, Vollebergh ve Meeus, 2000; La Barbera, 2008; Ünüvar, 2003). For a young person who is at university period which locates in the period of transition from adolescence to adulthood in which full independence and responsibility obtained, social support sources including family hold important place for his/her to answer the needs properly. In this period communicative, informational, instrumental etc... support from family and the perception of this support at high level may help one perform more assertive behaviors. Youngs, whose perception of family support are high, are expected to exhibit more assertive behavior.

According to the research findings obtained, besides perceived social support from friends and family variables, the perceived social support from special people rank as third important predictor of assertiveness. Special people consist people from outside the family and friends such as date, fiancé, relatives, neighbors, doctors and so on (Eker, Arkar ve Yıldız, 2001). In the review of literature done, it has been confirmed that perceived social support from special people have a positive effect (Duru, 2008; Uz-Baş, 2013). However, there was no study found including this variable together with assertiveness variable. Considering the research findings of this study, within their developmental period for university students' perceived support from special people is an important factor affecting their assertive behavior besides social sources support from friends and family. In this context, besides sources including support from friends and family, receiving and perceiving

necessary social support from different social sources mainly like continuous relationships with the opposite sex and premarital relationships established may help one detect oneself precious and contribute to an increase in self-confidence and self-esteem and thus help individuals behave more assertively.

Conclusion

According to the findings, family, friends, and perceived social support from special people variables are significant predictors. As a result, no matter from which social support source is perceived, perceived social support at high level may help individuals show more assertive behavior.